

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 20 януари 2020 г.
(OR. en)

5033/20

CFSP/PESC 5
COPS 3
CLIMA 3
DEVGEN 2
ENV 5
ONU 2
RELEX 3

РЕЗУЛТАТИ ОТ РАБОТАТА

От:	Генералния секретариат на Съвета
До:	Делегациите
Относно:	Заклучения на Съвета относно дипломацията по въпросите на климата

Приложено се изпращат на делегациите заключенията на Съвета относно дипломацията по въпросите на климата, приети на 3742-рото заседание на Съвета от 20 януари 2020 г.

Заклучения на Съвета относно дипломацията по въпросите на климата

1. Изменението на климата е екзистенциална заплаха за човечеството и биологичното разнообразие във всички държави и региони и изисква спешен колективен отговор. Европейският съюз демонстрира лидерство и поема своята отговорност. В заключенията си от 12 декември 2019 г. Европейският съвет одобри целта за постигане до 2050 г. на неутрален по отношение на климата ЕС, в съответствие с целите на Парижкото споразумение. Като взе предвид и специалния доклад на Междуправителствения комитет по изменение на климата (IPCC) относно глобалното затопляне с 1,5 С, Европейската комисия представи своя Европейски зелен пакт, който съдържа предложения за преход за цялата икономика и стратегия за устойчив растеж, като се стреми да бъде както справедлив, така и приобщаващ, и чиято цел е да се запази просперитетът и същевременно да се защити планетата. Водещата роля на ЕС, който дава пример с действията си, е от решаващо значение за повишаване на амбициите в световен мащаб като цяло.
2. Най-новите научни доказателства, включително докладите на Междуправителствения комитет по изменение на климата (IPCC), сочат, че независимо от глобалните усилия емисиите в световен мащаб продължават да нарастват. Констатациите, че Арктика се затопля с темпове, които са повече от два пъти над средната стойност в световен мащаб, са особено тревожни и имат сериозни глобални последствия. Актуалните данни, сочещи че Средиземноморският регион е гореща точка на въздействията на изменението на климата с намаляване на валежите и повишаване на температурите, са друг източник на сериозна загриженост, наред със затоплянето на Балтийско, Черно и Северно море с темпове над средното равнище. Задълбочава се разликата между настоящото равнище на глобалните действия и амбиция и договорените цели на Парижкото споразумение. Тази нарушена връзка намира отражение в оглавяваното от младите хора движение, което призовава за действия, които да са в крак с науката. Съветът подчертава, че 2020 ще бъде година от решаващо значение за амбициите. ЕС призовава всички страни да актуализират своя национално определен принос (НОП) в съответствие с Парижкото споразумение и да повишат яснотата, прозрачността и разбирането (ИКТ) на своя НОП, както и да обявят дългосрочни стратегии за развитие с ниски емисии в съответствие с Парижкото споразумение, отразяващи възможно най-голяма амбиция в отговор на неотложната необходимост от справяне с изменението на климата.

3. Поради това е изключително належащо да се засили глобалният отговор на извънредната ситуация, предизвикана от изменението на климата. Европейският съюз е решен да спомогне за повишаването на глобалната амбиция и ще използва всички инструменти, с които разполага, за да се справи с предизвикателството, свързано с изменението на климата. Спешно трябва да се увеличат усилията, полагани извън границите на ЕС. Европейският съвет през декември призова Комисията и върховния представител да обърнат специално внимание на дипломацията по въпросите на климата. Този международен ангажимент ще се основава на големите амбиции на Европейския съюз във всички съответни сектори и ще бъде ключов приоритет за европейската дипломация през 2020 г.
4. Засиленото и устойчиво международно участие е от решаващо значение за успеха на справянето с изменението на климата. Парижкото споразумение продължава да бъде незаменима многостранна рамка в областта на действията за климата. Въпреки това резултатите от 25-ата конференция на страните по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (COP25) в Мадрид подчертават спешната необходимост да се предприемат повече действия от държавите, местните и регионалните органи, гражданското общество и частния сектор, включително финансовите институции.
5. Европейският съюз трябва да настоява пред третите държави да увеличат усилията си успоредно с Европейския съюз. Европейският съюз ще засили подкрепата си за съответните страни при преразглеждането и изпълнението на национално определените приноси, включително чрез партньорството относно НОП, и при разработването на амбициозни дългосрочни стратегии, включително преди COP 26 в Глазгоу, с цел да се установи възможно най-висока амбиция. Европейският съюз ще продължи да действа като конструктивен, но и твърд партньор. Това ще стане с подкрепата на всички инструменти на външната ни политика, включително устойчивите финансови инструменти и търговската политика, за насърчаване на безопасни и устойчиви ниски емисии на парникови газове и устойчиво на климатичните изменения развитие. Като припомня необходимостта от постигане на неутралност по отношение на климата по начин, който запазва конкурентоспособността на ЕС, включително чрез разработване на ефективни мерки за справяне с изместването на въглеродни емисии по начин, съвместим с правилата на СТО, Съветът отбелязва намерението на Комисията да предложи механизъм за корекция на въглеродните емисии на границите по отношение на секторите с висока въглеродна интензивност. Съветът припомня, че споразуменията на ЕС с трети държави и региони също предоставят възможности за диалог и сътрудничество с държавите партньори по отношение на климата и околната среда. Съоръженията в трети държави трябва да отговарят на най-високите международни стандарти за опазване на околната среда и за безопасност.

6. Съветът припомня продължаващия ангажимент на ЕС и неговите държави членки за увеличаване на мобилизирането на международното финансиране на борбата с изменението на климата. Това е част от колективната цел на развитите държави да мобилизират съвместно до 2020 г. и в периода до 2025 г. 100 милиарда щатски долара годишно от широк кръг източници, инструменти и канали за целите на смекчаването на последиците и адаптирането към изменението на климата, в контекста на съдържателни действия за смекчаване на последиците и прозрачност на изпълнението, и изтъква необходимостта от ангажиране на по-широк кръг участници. Съветът приветства инициативи на национално и международно равнище в областта на устойчивите финанси и неутралността по отношение на климата, като наскоро създадената Коалиция на финансовите министри за действия в областта на климата и Международната платформа за устойчиво финансиране.
7. Успоредно с това Комисията, върховният представител и държавите членки ще засилят двустранния ангажимент за действия в областта на климата с държавите партньори и регионалните организации. Ще работим приоритетно с икономиките от Г-20 извън ЕС, които са отговорни за три четвърти от глобалните емисии на парникови газове, както и с най-уязвимите държави, особено силно засегнати от изменението на климата, включително най-слабо развитите страни и малките островни развиващи се държави, в приспособяването им към новите реалности на изменението на климата и укрепването на устойчивостта към отрицателни въздействия, както и за насърчаване на постигането на целите за устойчиво развитие. В този контекст ЕС ще продължи да утвърждава, насърчава и защитава правата на човека, както и равенството между половете и овластяването на жените.

8. Съветът подчертава колко е важно да се следват съобразени с конкретните условия подходи за сътрудничество с трети държави, като се отчита необходимостта от справедлив и социално балансиран преход като средство за предприемане на действия в областта на климата. Това означава да се настоява за конкретни действия от страна на другите, въз основа на солиден анализ на областите, в които могат да се постигнат резултати, и чрез доказване на екологичните и икономически ползи, както и на общото благо от спиране на повишаването на температурата. Работата за ускоряване на действията в областта на климата в държавите партньори, посредством мерки за смекчаване и адаптиране, ще включва всички сектори на икономиката — както и в ЕС — което налага укрепване на съществуващите двустранни диалози и техническо сътрудничество. Държавите членки със съществуващи програми в областта на климата и енергетиката с държави от Г-20 извън ЕС ще обменят опит относно двустранния си ангажимент, за да се гарантира последователна и ефективна дипломация на ЕС по въпросите на климата, която би могла да включва и усилия за справяне с обезлесяването, насърчаване на интегрираното управление на водните ресурси и опазване на биологичното разнообразие. Следва да се проучат и възможностите за иновативно участие на лицата, отговорни за вземането на решения, гражданското общество и предприятията, в тясно сътрудничество със съществуващите рамки.
9. Срещата на върха между ЕС и Китай в Пекин и срещата на лидерите в Лайпциг, срещата на върха между ЕС и Япония, срещата на върха между ЕС и Африканския съюз и срещата на върха между ЕС и Индия и други важни международни събития през 2020 г., като Конференцията на ООН за океаните в Лисабон и 15-ата конференция на страните по Конвенцията на ООН за биологичното разнообразие в Кунмин, предлагат добри възможности за укрепване на съюзите и действията в областта на климата и околната среда, в година от решаващо значение за международните дискусии по въпросите на климата, океаните и биологичното разнообразие. Наред с това Комисията, върховният представител и държавите членки ще поставят по-силен акцент върху подкрепата за усилията на непосредствените съседи на ЕС — в държавите от южното съседство, държавите от Източното партньорство и Западните Балкани, по-специално техните региони и сектори, които са най-силно засегнати от прехода.

10. Европейският съюз съзнава напълно, че изменението на климата умножава заплахите за международната стабилност и сигурност, по-специално по отношение на лицата в най-нестабилните и уязвими ситуации, като засилва натиска върху околната среда и риска от бедствия, допринася за загубата на средства за препитание и налага разселването на хора. Върховният представител, Комисията и държавите членки ще продължат да вземат предвид климатичните и екологичните фактори и рискове, включително за водите, в стратегическото ни взаимодействие с държавите партньори и в работата по превантивните мерки като системите за ранно предупреждение. Съветът продължава да насърчава Съвета за сигурност на ООН и системата на ООН да създават всеобхватна информационна база за Съвета за сигурност на ООН относно рисковете за сигурността, свързани с изменението на климата, с оглед пълното включване на краткосрочните и дългосрочните рискови фактори, свързани с климата и околната среда, в оценката и управлението на заплахите за мира и сигурността, на национално, регионално и международно равнище, както и да се основават на експертния опит на цялата система на ООН, с цел намиране на оперативни отговори на тези рискове и укрепване на мисиите на ООН на място.
11. Съветът припомня заключенията си от 17 юни 2019 г. относно сигурността и отбраната, в които се признава значението на въпросите на околната среда и изменението на климата за мисиите и операциите по линия на ОПСО, включително тяхното въздействие върху планирането и развитието на военните способности по отношение на връзката между изменението на климата и сигурността. Съветът призовава за продължаване на работата и за задълбочаване на сътрудничеството между различните участници, без да се засяга автономността на ЕС за вземане на решения.
12. Като последващо действие във връзка със заключенията на Европейския съвет от 12 декември 2019 г. Съветът призовава върховния представител, Комисията и държавите членки да работят съвместно и спешно за постигането на стратегически подход към дипломацията по въпросите на климата до юни 2020 г., който да определя конкретни и оперативни начини за постигане на целите, изложени в настоящите заключения на Съвета. Задачата ще бъде подкрепена от мрежата на ЕС за екологична дипломация, като се гарантира пълно взаимодействие с дипломацията на ЕС в областта на енергетиката, и за изпълнението ѝ ще се мобилизират съвместните ресурси на делегациите на Европейския съюз и посолствата на държавите членки в трети държави. Съветът ще разгледа отново тази тема в навечерието на 26-ата конференция на страните по РКООНИК през 2020 г. в Глазгоу.